11/12/2018

Μητρ. Κονίτσης: “Ο Κωνσταντίνος Κατσίφας έγινε πλέον σύμβολο”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης

Την Κυριακή 9 Δεκεμβρίου τελέστηκε το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του εθνομάρτυρα Κωνσταντίνου Κατσίφα στην Νέα Σελεύκεια Ηγουμενίτσας. Κατά την διάρκεια του μνημοσύνου αναγνώστηκε μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως κ. Ανδρέα.

Ακολουθεί αναλυτικά το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου.

Στὶς 28 Ὀκτωβρίου 2018, ἀνήμερα τοῦ Ἔπους τοῦ 1940, τότε ποὺ ἡ μικρὴ Ἑλλάδα εἶπε τὸ θρυλικὸ ΟΧΙ στὸν ἰταμὸ Ἰταλὸ εἰσβολέα, ἕνας ἥρωας προστέθηκε ἀκόμη στοὺς περίπου 8.000 Ἕλληνες, ποὺ ἔπεσαν, τότε, ἡρωϊκὰ μαχόμενοι στὴν πολύπαθη Γῆ τῆς Βορείου Ἠπείρου.
Ἕνας ἥρωας, ἕνα γενναῖο Βορειοηπειρωτόπουλο, δυνατὸ στὸ σῶμα, μὰ πιὸ δυνατὸ στὴν ψυχή, ἔπεφτε νεκρὸ ἀπὸ τὶς δολοφόνες σφαῖρες τῶν ἀλβανῶν ἀστυνομικῶν : ὁ Κωνσταντῖνος Κατσίφας. Ἄγνωστος μέχρι τότε, χωρὶς νὰ ἐπιδιώκῃ νὰ γίνῃ

διάσημος, χωρὶς νὰ θέλῃ νὰ δρέψῃ ἡρωϊκὲς δάφνες, ἔγινε ξαφνικὰ ἥρωας, σύμβολο τοῦ ἀγῶνος γιὰ τὴν Ἕνωση τῆς Βορείου Ἠπείρου μὲ τὴν Ἑλλάδα.
Γιατί, γιὰ τὸν Κωνσταντῖνο Κατσίφα ἡ Ἑλλάδα ἦταν ἡ μεγάλη ἀγάπη του. Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία τὸ ἱερὸ σύμβολό του. Αὐτή, τὴν μεγάλων διαστάσεων Σημαία, ποὺ τὴν εἶχε ράψει μόνος του καὶ τὴν ἀνέμιζε στὰ συγκλονιστικὰ συλλαλητήρια τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Ἀθηνῶν γιὰ τὴν Ἑλληνικότητα τῆς Μακεδονίας, ἡ Ὁποία Μακεδονία εἶναι μία καὶ εἶναι Ἑλληνική.
Αὐτὴ τὴ Σημαία, τὴν εἶχε μεταφέρει στὸ χωριό του, τοὺς Βουλιαράτες, χωρὶς νὰ πάρουν εἴδηση οἱ Ἀλβανικὲς Ἀρχές. Αὐτὴ τὴ Σημαία ἔστησε καὶ στὸ κοιμητήριο τῶν Βουλιαρατῶν, ὅπου ἀναπαύονται ἑκατὸ (100) περίπου παλληκάρια τοῦ 1940. Καὶ γι’ αὐτὸ ἀκριβῶς, γι’ αὐτὴ τὴ Σημαία βγῆκε ἡ ἀπόφαση τῆς δολοφονίας του, ἀφοῦ οἱ Ἀλβανοὶ μισοῦν θανάσιμα τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία, ἡ ὁποία συμβολίζει τὸν ἀδούλωτο Βορειοηπειρωτικὸ Ἑλληνισμό. Κι’ ὕστερα, στὴν κηδεία τοῦ παλλικαριοῦ, ἡ Σημαία αὐτὴ σκέπαζε τὸ πλῆθος ποὺ πενθοῦσε, καὶ κάτω ἀπ’ αὐτὴν πέρασε ἡ σορὸς τοῦ Κωνσταντίνου Κατσίφα, τὴν ὁποία κρατοῦσαν στὰ δυνατά τους χέρια νεαρὰ Βορειοηπειρωτόπουλα.
Ἄχ ! Αὐτὴ ἡ Σημαία ! Πῶς τὴν χάσανε ἀπ’ τὰ μάτια τους οἱ Ἀλβανοί ; Ψάχνανε σπίτι – σπίτι στοὺς Βουλιαράτες, κάνοντάς τα ὅλα “φύλλο καὶ φτερό”. Μὰ ἐκείνη παραμένει ἄφαντη γι’ αὐτούς. Καὶ ἀσφαλῶς, θὰ περιμένῃ τὴν ὥρα καὶ τὴ στιγμή, ποὺ θὰ ἐμφανισθῇ ξανὰ γιὰ νὰ κηρύξῃ τὴν Ἕνωση τῆς Βορείου Ἠπείρου μὲ τὴν Ἑλλάδα.
Οἱ Ἀλβανοὶ τὸν εἶπαν “τρελλό” τὸν Κατσίφα. Ἀνάλογα ἐξεφράσθησαν καὶ κάποιοι Ἑλλαδῖτες κυβερνητικοί. Καὶ κάποια ΜΜΕ μίλησαν γι’ αὐτὸν ἀπαξιωτικά · καὶ τὸν εἰρωνεύτηκαν …
Ἀλλά, ἄν στὴν ὑποτονική, ἐθνικά, ἐποχή μας χρειάζεται κάτι, εἶναι ἡ “τρέλλα”, ἡ ἁγία καὶ ἡρωϊκὴ τρέλλα τῶν ὀλίγων. Γιατὶ κι’ οἱ Μαραθωνομάχοι καὶ οἱ πρόμαχοι τῶν Θερμοπυλῶν κι’ οἱ Βουλγαροκτόνοι τοῦ Βυζαντίου καὶ οἱ Κολοκοτρωναῖοι καὶ οἱ Μεσολογγῖτες καὶ οἱ ἡμίθεοι τοῦ 1940-41, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἀντιστάθηκαν στὶς σιδερόφρακτες δυνάμεις τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν Βουλγάρων στὰ χρόνια τῆς πικρῆς Κατοχῆς, κι’ αὐτοὶ ποὺ κατέβασαν τὴν μισητὴ σβάστικα ἀπὸ τὸν ἱερὸ βράχο τῆς Ἀκροπόλεως · κι’ ὅσοι ἀνατίναξαν τὴν προδοτικὴ ΕΣΠΟ τὸ 1942 στὴν καρδιὰ τῆς Ἀθήνας, καὶ τὴν Γέφυρα τοῦ Γοργοποτάμου, πάλι τὸ 1942, καὶ τὰ παιδιὰ τῆς ΕΟΚΑ στὴν Κύπρο (1955-59), ὅλοι αὐτοὶ κι’ ἄλλοι πολλοί, γνωστοὶ καὶ ἄγνωστοι, “τρελλοί” ἦσαν, γιατὶ πάνω ἀπ’ ὅλα ἀγαποῦσαν τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα.
Ὁ Κωνσταντῖνος Κατσίφας ἔγινε πλέον σύμβολο γιὰ τοὺς Ἑλλαδῖτες καὶ τοὺς Βορειοηπειρῶτες. Κι’ ὅπως τονίζουμε παραπάνω, σύμβολο γιὰ τὴν Ἕνωση τῆς Βορείου Ἠπείρου μὲ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Κατσίφας, τώρα, δὲν εἶναι ἕνας. Κάθε νεαρὸς Βορειοηπειρώτης καὶ Ἑλλαδίτης εἶναι ἕνας Κατσίφας. Γιατὶ ἡ Ἑλλάδα (καὶ ἡ Βόρειος Ἤπειρος εἶναι Ἑλλάδα) δὲν πεθαίνει. Καὶ ἡ Ἐλευθερία της εἶναι βγαλμένη καὶ θὰ ἐξακολουθῇ νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὰ κόκκαλα τὰ ἱερὰ ἐκείνων, ποὺ ἔπεσαν ὑπὲρ

Πίστεως καὶ Πατρίδος. Ὁ Κωνσταντῖνος Κατσίφας βρίσκεται πλέον στὸ Πάνθεον τῶν Ἡρώων : Ἀθάνατος καὶ Ἐμπνευστὴς νέων ἀγώνων γιὰ τὴν Βόρειο Ἤπειρο, τὴν αἱματοπότιστη αὐτὴ Ἑλληνικὴ Γῆ !